

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קפ"ד ע"ב

פרשת חקת · פרשת בלק

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קפ"ד ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

אֲתַעְקֹר מֵעֲלֵמָא, וְאֶפִּילֹ דְאִיהִי תְקִיפָא מִבְּנֵי גְבַרְיָא, וּבְעָא לְשִׁיצָאָה לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל, נָפַל בְּיָדֶיהָ דְּמֹשֶׁה וְאַשְׁתִּצִּי.

תרגום לעברית

מִיד אָמַר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵל תִּירָא אֹתוֹ. אֵל תִּירָא אֶת אוֹתוֹ הָאוֹת שְׁלוֹ, וְאֶפִּלוּ לִימִין לֹא צָרִיךְ. כִּי בְיָדָהּ נִתְּתִי. שְׁמַאלָהּ תַעְקֹר אוֹתוֹ מִהָעוֹלָם, שְׁהֲרִי הוּא פָגַם הָרָשָׁם שְׁלוֹ, וּמִי שְׁפוּגִים אוֹת זֶה רָאוּי לְהַעְקֹר מִהָעוֹלָם, כָּל שָׂכֵן שְׁמַאל שְׁלָהּ, שְׁהִיא יָדָהּ, יַעְקֹר אוֹתוֹ מִהָעוֹלָם, בְּגִלְלָהּ זֶה נַעְקֹר מִהָעוֹלָם. וְאֶפִּלוּ שְׁהוּא תְקִיף מִבְּנֵי הַגְּבוּרִים וְרָצָה לְהַשְׁמִיד אֶת יִשְׂרָאֵל, נָפַל בְּיָדֵי מֹשֶׁה וְהֶשְׁמִד.

טקסט הזוהר

בְּגִין כֹּךְ כֹּלָא שְׁצִיאוּ יִשְׂרָאֵל בְּנוֹי וְכָל עַמִּיָּהּ, וְכָל דִּילִיָּהּ. כְּמָה דְכָתִיב, וַיַּכּוּ אוֹתוֹ וְאֶת בְּנָיו וְאֶת כָּל עַמּוֹ וְכָתִיב, (דְּבָרִים ב) וַנֶּה אוֹתוֹ וְאֶת בְּנָיו. בְּנוֹ כְּתִיב חֶסֶר יו"ד, וְקָרִינָן בְּנָיו, וְהָא אוֹקְמוּהָ חֲבַרְיָא.

בגלל זה הפל השמידו ישראל, בנני וכל עמו וכל אשר לו, כמו שכתוב ויכו אתו ואת בנני ואת כל עמו, וכתוב (דברים ב) ונח אתו ואת בנו. בנו כתוב, חסר יו"ד, וקוראים בנני, והרי פשוהו החברים.

טקסט הזהר

זכאין אינון ישראל, דמשה נביאה הוה בינייהו, דבגיניה עביד לון קודשא בריה הוא כל הני אתון, ואוקמוה. וקודשא בריה הוא לא גזר קיימיה עם שאר עמין לאתקשרא ביה, אלא עם ישראל, דאינון בנוי דאברהם, דכתיב בו (בראשית יז) ובין זרעה אחריה לדרתם ברית עולם. וכתוב (ישעיה נט) ואני זאת בריתי אותם אמר יי רוחי אשר עליה וגו'. לא ימוש מפיה וגו'.

תרגום לעברית

אשריהם ישראל שמושה הנביא היה ביניהם, שבגללו עשה להם הקדוש ברוך הוא כל האותו הללו, ופרשוה. והקדוש ברוך הוא לא גזר בריתו עם שאר העמים להתקשר בו, אלא עם ישראל, שהם בני אברהם, שכתוב בו (בראשית יז) ובין זרעה אחריה לדרתם לברית עולם. וכתוב (ישעיה נט) ואני זאת בריתי אותם אמר ה' רוחי אשר עליה וגו', לא ימוש מפיה וגו'. ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

טקסט הזהר

ברוך יי לעולם אמן ואמן

תרגום לעברית

וירא בלק בן צפור וגו'. רבי שמעון אמר, וירא, איזו ראיה ראה? ודאי ראיה מממש ראה במשקוף החכמה, וראה בעיניו. ראה במשקוף החכמה, כמו שכתוב (בראשית כו) וישקה אבימלך מלך פלשתים בעד החלון. מה זה בעד החלון? כמו שנאמר (שופטים

ה) בעד החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא. (אלא) (ודאי) חלון החכמה של זנבות שולי הכוכבים, והם חלוני החכמה. ויש חלון אחד שכל החכמה שורה בו, ובו רואה מי שרואה בעקר החכמה. אף כאן וירא בלק, בחכמתו.

טקסט הזוהר

פרשת בלק

(במדבר כ"ב) וירא בלק בן צפור וגו'. רבי שמעון אמר, וירא, מאי ראייה חמא. ראייה ודאי מממש חמא במשקופא דחכמתא, וחמא בעינוי. חמא במשקופא דחכמתא, כמה דכתיב, (בראשית כו) (ק"מ ע"ב) וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון. מאי בעד החלון. כמה דאת אמר (שופטים ה) בעד החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא (אלא) (ס"א ודאי) חלון דחכמתא דזנבי שוליהון דככביא, ואינון חלוני דחכמתא. וחד חלון אית דכל חכמתא ביה שריא, ובה חמי מאן דחמי בעקרא דחכמתא. אוף הכא וירא בלק, בחכמתא דיליה.

בן צפור, כמה דאמרו. אבל בן צפור מממש, דהא חרשוי הוו בכמה זינין דההוא צפור, נטיל צפור, מכשכש בעשבא, מפרח באוירא. עביד עובדין ולחיש לחישי, וההוא צפור הוה אתי, וההוא עשבא בפומיה, (ס"א מפרח באוירא) מצפצפא קמיה. ואעיל ליה בכלוב חד. מקטר קטרתין קמיה, ואיהו אודע ליה כמה מלין. עביד חרשוי, ומצפצפא עופא, ופרח וטס לגבי גלוי עיניו, ואודע ליה. ואיהו אתי. וכל מלוי בההוא צפור הוו.

תרגום לעברית

בן צפור, כמו שאמרו. אבל בן צפור מממש, שהרי כשפיו היו בכמה מינים של אותה צפור. לוקח צפור, מכשכש בעשב, מפרח באויר, עושה מעשים ולוחש לחשים, ואותה צפור היתה באה ואותו עשב בפיה, (פורחת באויר) מצפצפת לפניו. ומכניסה

בכלוב אחד. מקטר קטרת לפניה, ומודיעה לו כמה דברים. עושה כשפיו, והעור מצפצף, פורח וטס אצל גלוי עינים ומודיע לו, והוא בא. וכל דבריו באותה צפור היו.

טקסט הזוהר

יומא חד עבד עובדוי, ונטיל ההוא צפור, ופרח ואזיל ואתעכב, ולא אתא. הוה מצטער בנפשיה. עד דאתא, חמא חד שלהובא דאשא דטס אבתריה, ואוקיד גדפוי. כדין חמא מה דחמא, ודחיל מקמיהו דישראל. מה שמיה דההוא צפור. ידו'ע. וכל אינון דמשמשי וידעי לשמשא בההוא צפור, לא ידעין חרשוי, כמה דהוה ידע בלק.

תרגום לעברית

יום אחד עשה מעשיו, ולקח אותה צפור, ופרחה והלכה והתעכבה ולא באה. היה מצטער בנפשו. עד שהגיעה, ראה שלהבת אש אחת טסה אחריה ושורפת בנפיה. אז ראה מה שראה, ופחד מלפני ישראל. מה שמיה של אותה צפור? ידו'ע. וכל אלו שמשמשים ויודעים להשתמש בצפור הזו, לא יודעים כשפיה כמו שבלק ידע.

טקסט הזוהר

וכל חכמתא דהוה ידע, בההוא צפור הוה ידע. והכי הוה עביד. גחין קמיה, וקטיר קטרתא חפי רישיה, וגחין ואמר. איהו אמר העם, וצפרא אתיב ישראל, איהו אמר מאד, וצפרא אתיב רב. על שום רב עלאה דאזיל בהו. שבועין זמנין צפצפו דא ודא. איהו אמר דל, וצפרא אמר רב. כדין דחיל, דכתיב ויגר מואב מפני העם מאד כי רב הוא, רב הוא ודאי.

תרגום לעברית

וכל החכמה שידע, באותה צפור היה יודע. וכך היה עושה: גוחן לפניה ומקטר קטרת, מכסה ראשו וגוחן ואומר. הוא אומר העם, והצפור משיבה ישראל. הוא אומר מאד, והצפור משיבה רב, על שום הגדול העליון שהולך אתם. שבועים פעמים צפצפו זה וזה.

הוא אָמר דל, וְהַצָּפוֹר אוֹמֶרֶת גָּדוֹל. וְאִזּוּ פָּחַד, שֶׁכְּתוּב וַיִּגֶר מוֹאֵב מִפְּנֵי הָעַם מְאֹד כִּי רַב הוּא. רַב הוּא בְּיָדָיו.

טקסט הזוהר

וּבְזֵינֵי חֲרָשִׁין (ס"א דקסריא"ל) דְּקַסְדִּיא"ל (נ"א דכשדיא"ל) קְדַמָּא, אֲשַׁכְּחֵן, דְּצַפְרָא דָא הוּוּ עֲבָדִין לִיה בְּזַמְנִין יְדִיעֵן, מִכְסָּף מְעָרְב בְּדִהָבָא, רִישָׁא דְדִהָבָא. פּוּמָא דְכְסָף. גְּדַפּוּי מְנַחֶשֶׁת קָלָל מְעָרְב בְּכֶסֶף. גּוּפָא דְדִהָבָא, נְקוּדִין דְּנוּצֵי בְּכֶסֶף. רַגְלִין דְּדִהָבָא. וְשׁוּיִין בְּפּוּמָא לִישָׁן דִּהֵהוּא צַפּוֹר יְדוּ"ע.

תרגום לעברית

וּבְמִינֵי הַכְּשָׁפִים (של קסריא"ל) שֶׁל קַסְדִּיא"ל (נ"א כשדיא"ל) הָרָאשׁוֹן מְצֹאנּוּ, שֶׁצַּפּוֹר זֶה הָיוּ עוֹשִׂים לוֹ בְּזַמְנִים יְדוּעִים מִכְסָּף מְעָרְב בְּזֶהָב. רֹאשׁ מְזֶהָב, פֶּה מִכְסָּף, כְּנָפִים מְנַחֶשֶׁת קָלָל מְעָרְבֶת בְּכֶסֶף, גּוֹף מְזֶהָב, נְקֻדּוֹת שֶׁל הַנוּצוֹת בְּכֶסֶף, רַגְלִים מְזֶהָב. וְשׁוּמִים בִּפֶּה לָשׁוֹן שֶׁל אוֹתָהּ צַפּוֹר יְדוּ"ע.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קפ"ה ע"א) ◆

טקסט הזוהר

וְשׁוּיִין לִהֵהוּא צַפְרָא בְּחִלּוֹן חַד. וּפְתַחֲחִין כּוּיִן לְקַבֵּל שְׁמֵשָׁא. וּבְלִילְיָא פְתַחֲחִין כּוּיִן לְסִיְהָרָא. מְקַטְרִין קְטֻרֶתִין, וְעֲבָדִין חֲרָשִׁין, וְאוּמָאֵן לְשְׁמֵשָׁא. וּבְלִילְיָא אוּמָאֵן לְסִיְהָרָא,

תרגום לעברית

וְשׁוּמִים אוֹתָהּ צַפּוֹר בְּחִלּוֹן אֶחָד, וּפּוֹתְחִים חִלּוֹנוֹת מוֹל הַשֶּׁמֶשׁ, וּבְלִילְיָא פּוֹתְחִים חִלּוֹנוֹת לְלִבְנָה, מְקַטְרִים קְטֻרֶת וְעוֹשִׂים כְּשָׁפִים, וּמְשַׁבְּעִים אֶת הַשֶּׁמֶשׁ, וּבְלִילְיָא מְשַׁבְּעִים אֶת הַלִּבְנָה, וְאֵת זֶה עוֹשִׂים שְׁבַעָה יָמִים. מִכָּאֵן וְהִלָּאָה אוֹתָהּ לָשׁוֹן מְכַשְׁפֶּשֶׁת בִּפֶּה שֶׁל אוֹתָהּ

צפור, נוקדים אותה לשון במחט זהב והיא מדברת גדולות מעצמה, והכל היה יודע בקל מצפור זו (ודאי). לכן בן צפור, ומשום זה ראה מה שאיש אחר לא יכול לדעת ולא יכול לראות.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.